

ПРИМІТКИ

до фінансової звітності НО «ВПФ «Соціальні гарантії» за 2015 рік

1. Інформація про недержавний пенсійний фонд

Неприбуткова організація «Відкритий пенсійний фонд «Соціальні гарантії» (ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 33617734; місцезнаходження: 79060, м. Львів, вул. Наукова, 7-а), дата та номер запису в Єдиному державному реєстрі про проведення державної реєстрації юридичної особи 24.06.2005 р. № 1 415 102 0000 005718, внесена до Державного реєстру фінансових установ згідно з рішенням Держфінпослуг №5138 від 20.12.2005 р. (Свідоцтво серії ПФ №59, реєстраційний номер 12101677).

Згідно Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» недержавний пенсійний фонд (надалі – НПФ) - юридична особа, яка має статус неприбуткової організації (непідприємницького товариства), функціонує та провадить діяльність виключно з метою накопичення пенсійних внесків на користь учасників пенсійного фонду з подальшим управлінням пенсійними активами, а також здійснює пенсійні виплати учасникам зазначеного фонду у визначеному Законом порядку.

Адміністрування НО «ВПФ «Соціальні гарантії» здійснює Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ОПТИМА – КАПІТАЛ» (ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 32500975; місцезнаходження: 79060, м. Львів, вул. Наукова, 7а, сайт www.optima-c.com.ua, електронна адреса office@optima-c.com.ua) зареєстровано 19.01.2004р. виконавчим комітетом Львівської міської ради (реєстраційний № 19552) та внесено до Державного реєстру фінансових установ згідно з рішенням Держфінпослуг №2528 від 12.10.2004 р., діє у на підставі ліцензії серії АБ №115981 на провадження діяльності з адміністрування недержавних пенсійних фондів, що видана згідно з рішенням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України №559 від 24.04.2008 р. (строк дії ліцензії: з 24.04.2008 р. - безстрокова) та Договору про адміністрування недержавного пенсійного фонду від 23 січня 2006 року №1.

Відомості про юридичних осіб, які є засновниками НО ВПФ «Соціальні гарантії»:

Найменування юридичної особи	Код ЄДРПОУ	Частка у капіталі
ПАТ «НДІ «ПРЕА»	14311407	0%
ТзОВ «Торговий дім «Насіння»	30674952	0%
ТзОВ «Керамікбудсервіс»	31889874	0%
ТзОВ «Граміка»	22599871	0%

Згідно даних Єдиного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців кінцеві бенефіціарні власники у НО «ВПФ «Соціальні гарантії» відсутні.

На підставі статті 12 Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" та у відповідності до Порядку подання фінансової звітності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2000 N 419 починаючи з 01 січня 2013 року Неприбуткова організація «Відкритий пенсійний НПФ «Соціальні гарантії» складає фінансову звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності (МСФЗ), дата переходу - 01 січня 2012 року.

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність НПФ є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків НПФ для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності НПФ за рік, що закінчився 31 грудня 2015 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2015 року, що офіційно оприлюднені на веб - сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена фінансова звітність НПФ відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2015 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності НПФ керувалися також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не суперечать вимогам МСФЗ.

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено такі стандарти як МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки тарифного регулювання», які відповідно набувають чинності 01 січня 2016 року та 01 січня 2018 року.

За рішенням керівництва НПФ МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки тарифного регулювання» до дати набуття чинності не застосовується.

Оскільки застосування МСФЗ раніше дати набуття чинності дозволяється, прийнято рішення про застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» до фінансових звітів НПФ за період, що закінчується 31 грудня 2015 року. МСФЗ 9 впроваджує нові вимоги до класифікації та оцінки фінансових активів і зобов'язань.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність НПФ підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби НПФ не міг продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2015 року.

2.6. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність НПФ затверджена до випуску (з метою оприлюднення) Радою НО «ВПФ «Соціальні гарантії» 29 лютого 2016 року Протоколом № 56.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

При складанні фінансової звітності НО «ВПФ «Соціальні гарантії» дотримувались принципу пріоритетності задекларованих в МСБО 26 «Облік та звітність щодо програм пенсійного забезпечення» базових вимог визнання, оцінки, подання та розкриття інформації у фінансовій звітності над вимогами інших МСБО і МСФЗ. В частині визнання, класифікації та оцінки всіх фінансових інструментів користувалися МСФЗ 9, а з питань зменшення корисності фінансових інструментів, які класифікуються як такі, що оцінюються за амортизованою собівартістю – МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка».

Відповідно до вимог п. 32 МСБО 26 інвестиції НПФ відображаються за справедливою вартістю. Якщо утримуються інвестиції, щодо яких оцінити справедливу вартість неможливо, розкрити причини, з яких не використовується справедлива вартість.

Відповідно до чинного законодавства в Україні діють виключно недержавні пенсійні фонди, які відносяться до пенсійних програм із встановленими внесками, що відповідає вимогам МСБО 26, який застосовується для фондів усіх видів. НО «ВПФ «Соціальні гарантії» використовує програму пенсійного забезпечення з визначеним внеском, згідно з якою суми, що підлягають виплаті у вигляді пенсійного забезпечення, визначаються відповідно до внесків, сплачених до фонду, і отриманого на них інвестиційного доходу.

Метою інвестування пенсійних активів є приріст пенсійних коштів для забезпечення прав учасників НПФ щодо отримання ними додаткових до загальнообов'язкового державного пенсійного страхування пенсійних виплат відповідно до вимог Законодавства України про недержавне пенсійне забезпечення.

Інвестиційна політика НПФ полягає в розміщенні пенсійних активів Фонду в найбільш вигідні інструменти фондового ринку з метою отримання максимального інвестиційного доходу при мінімально можливих ризиках, враховуючи кон'юнктуру ринку цінних паперів, ризик вибору контрагента та інші фактори ризику, керуючись вимогами чинного законодавства.

Інвестиційну стратегію Фонду можна визначити як консервативну. Основний принцип при формуванні портфеля Фонду - „надійність понад усе”. Результатом використаної стратегії повинно бути досягнення прибутковості, яка б перекривала інфляційне знецінення пенсійних активів, приносила дохід, достатній для відшкодування витрат фонду, передбачених чинним законодавством та забезпечувала чистий прибуток учасникам фонду на рівні, не меншим ніж середні ринкові показники або середні річні прибутки інших пенсійних фондів.

Відповідно до п. 4.1.5 МСФЗ 9, незважаючи на наявність ознак, що могли б вказувати на доречність використання в якості бази оцінки амортизованої собівартості, НПФ повинен при первісному визнанні нескасовно призначити фінансовий актив як такий, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані ТОВ «КУА «ОПТИМА-КАПІТАЛ» при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика НПФ розроблена та затверджена радою пенсійного фонду відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», який застосовується НО «ВПФ «Соціальні гарантії» раніше дати набуття чинності.

У відповідності до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» та нормативно-правових актів НКЦПФР, до складу активів пенсійного фонду належать: активи в грошових коштах, у тому числі в іноземній валюті, активи в цінних паперах, інші активи згідно із законодавством.

Активи пенсійного фонду формуються за рахунок внесків до пенсійного фонду (пенсійних внесків) та інших надходжень до НПФ.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

ТОВ «КУА «ОПТИМА-КАПІТАЛ» обирає та застосовує для НПФ облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності НПФ відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно МСБО 1 в Звіті про сукупний дохід інформація про витрати для потреб аналізу витрат подається за методом функції витрат на підприємстві, коли витрати класифікуються відповідно до їх функцій.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів НПФ.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Фінансовий інструмент – будь-який контракт, який приводить до виникнення фінансового активу у одного суб'єкта господарювання та фінансового зобов'язання або інструменту власного капіталу у іншого суб'єкта господарювання.

НПФ визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку. Дата розрахунку – це дата, коли актив надається Фонду (або Фондом). Облік за

датою розрахунку стосується: а) визнання активу на дату його отримання Фондом та б) припинення визнання активу і визнання будь-якого прибутку чи збитку від продажу на дату, коли Фонд його надає (параграф БЗ.1.6 МСФЗ 9), що визначається обліковою політикою НПФ.

Стратегія володіння та роботи із фінансовими інструментами НПФ - це підтримання високого ступеня надійності інвестицій протягом усього терміну інвестування коштів та полягає у наступному:

– купити фінансові активи, щоб їх продати для отримання доходу від перепродажу у вигляді коливань ціни (отримання спекулятивного доходу);

– купити, щоб знизити ризики для забезпечення збалансованого інвестиційного портфелю (диверсифікація ризиків та управління ліквідністю);

– купити, щоб змішати всі вище перелічені цілі в будь-якій комбінації.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання НПФ оцінює їх за їхньою собівартістю плюс або мінус операційні витрати, які безпосередньо належить до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Після первісного визнання фінансовий актив або фінансове зобов'язання оцінюється за справедливою вартістю. Якщо справедливу вартість фінансового активу оцінити неможливо - за амортизованою собівартістю.

Згідно з МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання» фінансовий актив – це будь-який актив, що є:

а) грошовими коштами;

б) інструментом власного капіталу іншого суб'єкта господарювання;

в) контрактним правом:

i) отримувати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання, або

ii) обмінювати фінансові інструменти з іншим суб'єктом господарювання за умов, які є потенційно сприятливими,

або

г) контрактом, розрахунки за яким здійснюватимуться або можуть здійснюватися власними інструментами капіталу суб'єкта господарювання та який є:

i) непохідним інструментом, за який суб'єкт господарювання зобов'язаний або може бути зобов'язаний отримати змінну кількість власних інструментів капіталу, або

ii) похідним інструментом, розрахунки за яким здійснюватимуться або можуть здійснюватися іншим чином, ніж обміном фіксованої суми грошових коштів або іншого фінансового активу на фіксовану кількість власних інструментів капіталу.

Фінансові активи, що перебувають в активах НПФ, класифікуються як такі, що оцінюються у подальшому:

• за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;

• за амортизованою собівартістю, якщо виникають умови, передбачені параграфом 4.1.2 МСФЗ 9.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з коштів на поточних рахунках у банках та депозитів.

До грошових коштів також прирівнюються кошти, депоновані (блоковані) торгових рахунках та призначені для покриття операцій купівлі на ринку заявок фондової біржі.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися у національній валюті, в іноземній валюті та у банківських металах.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості на дату оцінки.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів.

У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив (у більш широкому понятті – фінансовий інструмент), який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання

Дебіторська заборгованість поділяється на поточну (строк погашення протягом 12 місяців з дати фінансової звітності) та непоточну (строк погашення більше 12 місяців з дати фінансової звітності).

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Грошові потоки, пов'язані з поточною дебіторською заборгованістю, не дисконтуються, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Після первісного визнання непоточна дебіторська заборгованість НПФ обліковується за амортизованою собівартістю, якщо її справедливу вартість оцінити неможливо.

Різниця між первісною сумою заборгованості та її дисконтованою вартістю на дату виникнення заборгованості списується на збиток від первісного визнання активу, з подальшою амортизацією цієї різниці протягом періоду погашення. Якщо дебіторська заборгованість погашається достроково, то неамортизований залишок різниці відображається у звіті про сукупний дохід того періоду, в якому відбулося дострокове погашення.

3.3.4. Фінансові активи, доступні для продажу

До фінансових активів доступних для продажу, НПФ відносить інвестиції в акції, якщо відсоток володіння менш 20%. Після первісного визнання НПФ оцінює їх за справедливою вартістю згідно вимог Положення про порядок визначення чистої вартості активів недержавного пенсійного фонду (відкритого, корпоративного, професійного), затвердженого рішенням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 11.08.2004 р. №339 в частині що не суперечать МСФЗ.

Результати від зміни справедливої вартості доступного для продажу фінансового активу відображається у прибутках або збитках.

Неринкові акції, справедливу вартість яких неможливо визначити, обліковуються за собівартістю, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

У разі скасування реєстрації випуску цінних паперів емітентів Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку або за рішенням суду, визнання їх як активу припиняється і відображається у складі збитків звітного періоду.

Цінні папери, обіг яких на дату оцінки не зупинено та реєстрація випуску яких не скасована, але емітент таких цінних паперів ліквідований та/або був визнаний банкрутом та щодо нього відкрито ліквідаційну процедуру за рішенням суду, оцінюються за нульовою вартістю.

У разі оприлюднення інформації про порушення справи про банкрутство емітента цінних паперів, господарського товариства, боржника фонду, цінні папери, паї/частки такого господарського товариства, а також дебіторська заборгованість боржника оцінюються враховуючи очікування надходження майбутніх економічних вигід.

У разі оприлюднення інформації про припинення провадження у справі про банкрутство емітента цінних паперів, господарського товариства, боржника фонду вартість цінних паперів, паїв/часток такого господарського товариства, а також дебіторська заборгованість боржника переоцінюються відповідно до облікової політики НПФ.

Акції українських емітентів, що не мають обігу на організованому ринку та річну фінансову звітність яких отримати неможливо, а також паї/частки господарських товариств, річну фінансову звітність яких отримати неможливо, рекомендовано оцінювати за нульовою вартістю.

Справедлива вартість цінних паперів емітентів, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

3.3.5. Зобов'язання.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- НПФ сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- НПФ не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

3.4. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.4.1 Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів НПФ визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) НПФ передав покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;

б) за НПФ не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка, як правило, пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

в) суму доходу можна достовірно оцінити;

г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід, який виникає в результаті використання третіми сторонами активів НПФ, що приносять відсотки та дивіденди, має визнаватися на такій основі:

а) ставка відсотка – це ставка, яка точно дисконтує попередньо оцінені майбутні платежі або надходження грошових коштів протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента та, якщо доцільно, протягом коротшого періоду до його балансової вартості. При розміщенні депозитів на звичайних умовах ефективна ставка відсотка відповідає номінальній.

б) дивіденди мають визнаватися, коли встановлюється право НПФ на їх отримання.

Дохід за фінансовим активом або фінансовим зобов'язанням, що оцінюється за справедливою вартістю, визнається у прибутку або збитку.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Витрати оперативної діяльності, що не пов'язані із отриманням доходу та не надають майбутніх економічних вигід негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки.

3.4.2. Умовні зобов'язання та активи.

НПФ не визнає умовні зобов'язання та умовні активи в звіті про фінансовий стан.

4. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

4.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

НПФ здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ

Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

4.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

У результаті змін ймовірності погашення та очікуваних вхідних грошових потоків (дані 3-го рівня ієрархії) унаслідок впровадження процедури ліквідації ПАТ «Дельта Банк» на підставі Постанови НБУ № 664 «Про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» було визнано знецінення дебіторської заборгованості за розрахунками з нарахованих доходів в сумі 27 тис грн. та депозиту в сумі 300 тис грн., що зменшило прибуток НПФ за звітний 2015 рік на суму 327 тис. грн.

4.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)			2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)			Усього		
	2015	2014	2013	2015	2014	2013	2015	2014	2013
Депозити				1 754	1 539	1 551	1 754	1 539	1 551
Поточна дебіторська заборгованість				24	33	22	24	33	22
Фінансові активи, доступні для продажу	1 939	1 690	968	171	308	859	2 110	1 998	1 827
Зобов'язання				13	12	12	13	12	12

4.4. Переміщення між 1-м та 2-м рівнями ієрархії справедливої вартості

У 2015 році цінні папери НПФ, які обліковуються у складі інвестицій, доступних для продажу, у сумі 2 тис. грн., були переведені з 1-го рівня ієрархії до 2-го рівня. Причина переведення полягає в відсутності лістингу зазначених цінних паперів на фондовій біржі.

У попередньому 2014 році переміщень між рівнями ієрархії не було.

5. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

5.1. Фінансові інвестиції

Фінансові інвестиції станом на 31.12.2015 року оцінені за амортизованою собівартістю через відсутність біржовий курсу.

Довгострокові фінансові інвестиції (рядок 1035 Форма1), тис. грн.

На 31.12.2015		На 31.12.2014		На 31.12.2013	
1 185 тис. грн. з них:		1 329 тис. грн., з них:		1 152 тис. грн., з них:	
ОВДП	1 185	ОВДП	1 021	ОВДП	655
Облігації українських емітентів	0	Облігації українських емітентів	306	Облігації українських емітентів	475
акції українських емітентів	0	акції українських емітентів	2	акції українських емітентів	22

Поточні фінансові інвестиції (рядок 1160 Форма1), тис. грн.

На 31.12.2015		На 31.12.2014		На 31.12.2013	
925 тис. грн., з них:		669 тис. грн., з них:		675 тис. грн., з них:	
ОВДП	925	ОВДП	669	ОВДП	292
Облігації українських емітентів	0	Облігації українських емітентів	0	Облігації українських емітентів	383

5.2. Гроші та їх еквіваленти (рядок 1165 Форма1), тис. грн.

На 31.12.2015		На 31.12.2014		На 31.12.2013	
1 762 тис. грн., з них –		1 539 тис. грн., з них –		1 551 тис. грн., з них –	
Поточний рахунок	8	Поточний рахунок	0	Поточний рахунок	0
Депозитні рахунки	1 754	Депозитні рахунки	1 539	Депозитні рахунки	1 551

5.3. Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів (рядок 1140 Форма1)

На 31.12.2015	На 31.12.2014	На 31.12.2013
Проценти за депозитами	Проценти за депозитами	Проценти за депозитами
24 тис грн.	33 тис грн.	22 тис грн.

5.4. Інші поточні зобов'язання НПФ (рядок 1140 Форми 1) відображені за сумою погашення.

Стаття зобов'язань	На 31.12.2015	На 31.12.2014	На 31.12.2013
Винагорода за управління активами	10	9	9
Винагорода за адміністрування	1	1	1
Винагорода зберігача	2	2	2
РАЗОМ	13	12	12

5.5. Чиста вартість активів НПФ (рядок 1800 Форма1) та валюта балансу..

ЧВА на 31.12.2015	ЧВА на 31.12.2014	ЧВА на 31.12.2013
3 883 тис грн.	3 558 тис грн.	3 388 тис грн.

Валюта балансу НПФ на кінець звітного періоду – 3 896 тис. грн., на початок звітного періоду - 3 570 тис. грн. Валюта балансу НПФ на початок попереднього звітного періоду складає 3 400 тис. грн., на кінець попереднього звітного періоду – 3 570 тис. грн.

5.6. Доходи

Інші фінансові доходи (рядок 2220 Форма2), тис. грн.

2015	2014	2013
Проценти по депозитам та проценти по облігаціям 600 тис. грн.	Проценти по депозитам та проценти по облігаціям 465 тис. грн.	Проценти по депозитам та проценти по облігаціям 471 тис. грн.

Інші доходи (рядок 2240 Форма2),) тис. грн.

2015	2014	2013
618 тис грн., з них	4 060 тис грн., з них	355 тис грн., з них
Дохід від реалізації фінансових інвестицій 300	Дохід від реалізації фінансових інвестицій 3643	Дохід від реалізації фінансових інвестицій 125
Дохід від оцінки 318	Дохід від оцінки 417	Дохід від оцінки 230

5.7. Витрати

Адміністративні витрати (рядок 2130 Форма2) включають витрати понесені у відповідності до укладених договорів та законодавства України на сплату послуг адміністратора НПФ, компанії з управління активами НПФ, зберігача, торговця цінними паперами та витрат на обов'язковий аудит фінансової звітності. За звітний період складають 158 тис. грн., за попередній рік 147 тис. грн., за рік що передує попередньому року 126 тис. грн.

Інші витрати (рядок 2270 Форма2)

Стаття витрат	2015	2014	2013
Собівартість реалізованих фінансових інвестицій	314	3 690	130
Уцінка необоротних активів і фінансових інвестицій	197	253	173
Інші витрати діяльності	327	309	0
РАЗОМ	838	4 252	303

Інші витрати діяльності звітного періоду в сумі 327 тис. грн. включають втрати від зміни вартості активів через невиконання ПАТ «Дельта Банк» зобов'язань по поверненню депозиту в сумі 300 тис грн. та процентів в сумі 27 тис грн.

НБУ 02 жовтня 2015 прийняв постанову № 664 «Про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк».

Інші витрати діяльності попереднього звітного періоду в сумі 309 тис. грн.. включають втрати від зміни вартості активів Фонду, а саме:

- через невиконання АР Крим, емітента, зобов'язань по погашенню облігацій та процентів по ним в сумі 161 тис грн.;

- через невиконання ПАТ «ЄВРОГАЗБАНК» зобов'язань по поверненню депозиту та процентів в сумі 148 тис грн. (НБУ 17 листопада 2014 прийняв постанову № 725 «Про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ГАЗОВИЙ БАНК»).

Міжнародними стандартами фінансової звітності (МСФЗ) та Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку (МСБО) не розтлумачено як відображати в Звіті про рух

грошових коштів неповернення грошових коштів (депозиту) неплатоспроможним банком. Суму неповерненого депозиту ПАТ «Дельта Банк» 300 тис. грн. за 2015 рік та суму неповерненого депозиту ПАТ «СВРОГАЗБАНК» 140 тис. грн. за 2014 рік показано у складі «Інших витрачань» в рядку 3190 Звіту про рух грошових коштів.

5.8. Прибуток

Прибуток (рядок 2350 Форма2) від усіх видів діяльності в поточному періоді склав 222 тис. грн., в попередньому – 127 тис. грн., за рік що передує попередньому року 398 тис. грн.

У Звіті про власний капітал відсутня окрема стаття для специфічної операції розподілу на індивідуальні пенсійні рахунки учасників НПФ, тому використання прибутку в сумі 222 тис. грн. показано в статті «Сума чистого прибутку на створення спеціальних (цільових) фондів». На нашу думку ця стаття звіту найкраще підходить за суттю.

5.9. Рух пенсійних коштів

На протязі 2015 року в НПФ постуило 270 тис. грн. пенсійних внесків, в тому числі 215 тис. грн. від вкладників НПФ та 55 тис. грн. переведено з інших недержавних пенсійних фондів. Для порівняння: в 2014 році в НПФ постуило 208 тис. грн. пенсійних внесків, в тому числі 195 тис. грн. від вкладників НПФ та 13 тис. грн. переведено з інших недержавних пенсійних фондів, в 2013 році в НПФ постуило 212 тис. грн. пенсійних внесків, в тому числі 211 тис. грн. від вкладників НПФ та 1 тис. грн. переведено з інших недержавних пенсійних фондів.

За звітний період НПФ здійснив переведення пенсійних коштів в інші НПФ в сумі 5 тис. грн. та здійснив пенсійні виплати учасникам на суму 162 тис. грн. В попередньому році переведення пенсійних коштів в інші НПФ складо 83 тис. грн., пенсійні виплати учасникам - 82 тис. грн. за рік що передує попередньому року переведення пенсійних коштів в інші НПФ складо 9 тис. грн., пенсійні виплати учасникам - 49 тис. грн.

6. Розкриття іншої інформації

6.1. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності НПФ.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю НПФ.

6.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

Операцій та руху грошових потоків з пов'язаними сторонами у 2013 - 2015 роках не було.

6.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Організацію системи управління ризиками НПФ здійснює Компанія з управління активами відповідно до інвестиційної декларації пенсійного фонду та укладеного договору про управління активами. При цьому Компанія дотримується внутрішніх правил та процедур оцінки і управління ризиками, пов'язаними з інвестуванням пенсійних активів;

Основними цілями Компанії при управлінні ризиками НПФ є:
- забезпечення реалізації стратегії розвитку НПФ;

- своєчасна адаптація НПФ та Компанії до змін у внутрішньому та зовнішньому середовищі;

- забезпечення ефективного функціонування НПФ;

- забезпечення інтересів учасників НПФ.

Управління ризиками – це неперервний процес, у ході якого Компанія виявляє (ідентифікує) ризики, проводить оцінку їх величини, контролює ризикові позиції НПФ та Компанії, враховуючи взаємозв'язки між різними групами та категоріями (видами) ризиків, а також здійснює моніторинг ризиків НПФ та власного рівня ризику Компанії.

Ризики, на які наражаються НПФ та Компанія, виникають на основі як внутрішніх, так і зовнішніх факторів. Значна частина зовнішніх факторів перебуває за межами контролю з боку Компанії, тому Компанія не може мати повної впевненості щодо часу виникнення та наслідків можливих майбутніх подій, які можуть вплинути на її діяльність та результати НПФ.

Система управління ризиками Компанії покликана ідентифікувати зовнішні фактори та мінімізувати (оптимізувати) можливий вплив відповідних ризиків на НПФ та Компанію, а також забезпечити мінімізацію ризиків, що можуть виникнути під впливом внутрішніх факторів Компанії.

До основних ризиків, на які наражається НПФ у процесі діяльності, належать:

1) системний ризик – це ризик, пов'язаний зі станом і динамікою розвитку економіки загалом, що певною мірою відбивається на дохідності всіх без винятку цінних паперів та фінансових інструментів, що обертаються на ринку цінних паперів та інших фінансових ринках, спричинені кон'юктурою та особливостями фінансового ринку;

На наше переконання цей вид ризику мав суттєві негативні наслідки на протязі останніх років і залишається суттєвим на наступні періоди.

2) кредитний ризик – це ризик збитків в результаті неспроможності будь-якої особи, що є стороною за договором з НПФ – емітента облігацій чи будь-якого дебітора – виконати взяті на себе зобов'язання за таким договором, у тому числі ризик недобросовісності контрагента;

індивідуальний кредитний ризик – ризик щодо окремого контрагента – емітента цінних паперів, придбаних у портфель фонду, чи дебітора за іншими активами фонду;

портфельний кредитний ризик – ризик за всіма наявними у портфелі фонду активами, яким притаманний кредитний ризик (операції з цінними паперами, портфель депозитів, дебіторської заборгованості тощо);

Враховуючи події останніх років ми припускаємо ймовірність настання ризикової події за індивідуальним кредитним ризиком, щодо окремих недержавних вітчизняних банків та емітентів корпоративних облігацій, що знаходяться в активах НПФ. Для зниження наслідків настання таких подій ліміт розміщення активів в одному банку не перевищує 10%, а частка корпоративних облігацій в активах НПФ знижена до 4,4%, а саме:

№ п/п	Об'єкти інвестицій	Оцінна вартість, тис. грн.	Частка в активах НПФ, %	Термін інвестиції
1	Облігації ПАТ "Ідея Банк" (серія D)	171	4,4%	30.11.2016

Ми виключаємо ризик недобросовісності контрагента враховуючи те що депозитні договори укладаються з ліцензованими НБУ банківськими установами, а купівля-продаж цінних паперів здійснюється виключно на біржі за принципом поставки проти оплати. Також очікуємо низьку вірогідність кредитного ризику щодо державних цінних паперів, депозитів що розміщені в державних банках та банках з іноземним капіталом (за винятком російського).

3) ринковий ціновий ризик – це ризик збитків, який виникає в результаті несприятливих змін у цінах (ринковій вартості) цінних паперів або інших фінансових інструментів, які придбаються у портфелі НПФ;

Ми вважаємо рівень загрози виникнення цього виду ризику незначним, у зв'язку з тим що 49,8% активів НПФ вкладено в облігації внутрішньої державної позики, 4,4% - корпоративні облігації, 45% - банківські депозити.

Високий рівень чутливості цінового ризику зберігається для акцій.

4) ризик процентних ставок – це ризик збитків, який виникає в результаті несприятливих змін процентних ставок (кривих доходності) фінансових інструментів, які придбаються в активи НПФ;

За нашим переконанням ймовірна зміна показника ризику процентних ставок протягом наступного періоду яка може бути обумовлена впливом системного ризику.

5) валютний ризик – це ризик збитків, який виникає в результаті несприятливих змін співвідношення вартості валют (валютних курсів), у яких виражені фінансові інструменти в активах НПФ;

В нашому випадку валютний ризик виключений у зв'язку з відсутністю в НПФ активів номінованих в іноземній валюті.

6) ризик ліквідності – це ризик збитків, який виникає в результаті неспроможності реалізації Компанією своїх функцій щодо забезпечення виконання фінансових зобов'язань НПФ при настанні строку їх погашення, без значних збитків;

Ймовірності настання ризикової події мінімальну у зв'язку з тим що 45% активів НПФ знаходяться у вигляді строкових вкладів на депозитних рахунках в банках, за якими щомісяця виплачуються відсотки та/або настає термін їх повернення.

Вид активу	Сума, тис. грн.	Частка в ативах НПФ, %	Дата повернення депозиту
Банківський депозит	350	9,0 %	Січень 2016
Банківський депозит	331	8,5 %	Лютий 2016
Банківський депозит	706	18 %	Березень 2016
Банківський депозит	367	9,5 %	Квітень 2016

7) правовий ризик – це ризик збитків, який виникає у зв'язку зі зміною законодавства та нормативно-правових актів, які регулюють діяльність з управління активами та суміжні питання, що може негативно вплинути на результати НПФ;

На нашу думку, ця категорія ризику може негативно вплинути на вартість акцій в портфелі НПФ у зв'язку з набранням з 01 січня 2016 року чинності «Змін до Положення про функціонування фондових бірж». Це може призвести до необхідності продажу акцій у зв'язку з відсутністю лістингу на фондовій біржі. У разі термінового продажу акцій їх вартість може бути нижче від оціночної вартості. Для нашого НПФ цей ризик малоімовірний у зв'язку із тим, що акції, які є в портфелі фонду, оцінені в нуль.

8) операційний ризик – це ризик фінансових втрат для Компанії та НПФ в результаті неадекватності або збоїв у системах Компанії у таких сферах як корпоративне управління, внутрішній контроль, інформаційні технології або в інших операційних системах, необхідних для провадження діяльності Компанії через помилки, шахрайство, неналежне (неякісне) або

несвоєчасне виконання чи невиконання посадових обов'язків працівниками Компанії; несанкціонований доступ до комп'ютерних мереж Компанії або внаслідок інших непередбачених подій, таких як пожежа, перебої з електропостачанням або інші форс-мажорні обставини;

Процедури та механізми управління ризиками включає такі етапи: виявлення (ідентифікація) ризиків, кількісний та якісний аналіз і вимірювання ризиків, оцінка ризиків та організація управління ризиками (у тому числі планування і організаційно-технологічне забезпечення реакції на ризики), контроль ризиків, моніторинг управління ризиками.

Виявлення (ідентифікація) ризиків – встановлення джерел і причин ризиків, визначення подій та факторів (внутрішніх та/або зовнішніх), які можуть істотно вплинути на результати НПФ.

Кількісний та якісний аналіз і вимірювання ризиків – вимірювання (за можливості) або якісна характеристика та аналіз ризиків з точки зору можливих наслідків їх реалізації з урахуванням імовірності їх настання та величини (розміру) потенційних збитків.

Аналіз ризиків охоплює всі продукти, послуги та процеси професійної діяльності Компанії та НПФ і передбачає як якісну оцінку відповідних ризиків, так і вимірювання їх кількісних параметрів (у разі можливості):

- кількісна оцінка ризику – процес встановлення характеристик ризику з використанням математичної моделі; полягає у визначенні числового значення ризику;
- якісна оцінка ризику – процес виявлення джерел і причин виникнення ризику та його характеристик шляхом суб'єктивної (експертної) оцінки; полягає у визначенні принципового ступеня небезпеки ризику і виділення факторів, що впливають на рівень ризику.

Оцінка ризиків і планування реакції на ризики – визначення впливу наслідків реалізації ризиків на НПФ, визначення допустимих меж (лімітів) та/або критеріїв відповідності для кожного виду ризику.

Компанія може використовувати такі методи оцінки ризиків НПФ:

- статистичні (історичні) методи – полягають у визначенні рівня загрози втрат від ризику залежно від ступеня ймовірності його виникнення шляхом побудови математичних моделей на основі історичних даних;
- експертні методи – базуються на суб'єктивній оцінці розмірів можливих фінансових результатів окремими експертами (консультантами, спеціалістами з окремих питань); застосовується у випадку, коли отримати необхідний масив статистичної інформації з якихось причин неможливо або якщо аналогів такого розвитку подій ще не було; не передбачає математичного підтвердження оптимальності рішень;
- аналогові методи – полягають у використанні даних про розвиток аналогічних видів діяльності, продуктів (фондів), компаній у минулому; можуть використовуватися звітні документи Компанії за попередні періоди, відкрита інформація базах даних звітності та у ЗМІ тощо.

Оцінювання ризику передбачає формування узагальненого висновку щодо:

- вірогідності (ймовірності) настання ризикової події;

- рівня загрози виникнення ризику та масштабу (обсягу) його можливих негативних наслідків (збитків), які можуть вплинути на виконання зобов'язань Компанії та/або фондів і визначаються такими якісними термінами як «катастрофічний», «високий», «значний», «середній», «низький», «незначний» тощо;
- визначення напрямку ризику – ймовірна зміна показника ризику протягом наступного періоду.

Генеральний директор

Качан С.А.

Головний бухгалтер

Кухар Т.М.

Голова Ради фонду

Мирон Г. Б.